

Lh. Nielsen: Mindretallet har ikke søgt at fremskille den finantsielle Stilling anderledes, end den i Virkeligheden er, og naar Flertallets ærede Ordfører paaanter, at vi ikke have nævnt Jernbanerne, saa forholder det sig jo ikke ganske rigtig. Mindretallet nævner tværtimod udtrykkelig, at Jernbanerne maa fremhæves som Udspringer ved Siden af den finantsielle Status, og naar Mindretallet ikke har nævnt Summen, 123 Millioner, som der er anlagt Jernbaner for i de 20 Aar, saa er det stet med velbe raad Hu, saa er det nemlig, fordi man ikke har villet ind i Striden om, hvilken Værdi Jernbanerne have som Aktiv. Der er jo dem, som sige: Ja, der er givet 123 Millioner ud til Jernbaner, men det er aldeles ikke noget Aktiv; de give en meget lille Rente. I det Regnskabsaar, der er sluttet, gav de kun 2 pCt., og i de kommende Aar komme vi maaste endnu dybere ned, og netop derfor have vi ikke villet røre ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Jernbanerne ere et Aktiv eller ikke, eller hvor stort et Aktiv de ere, men vi have blot sagt, at disse Jernbaneanlæg maatte nævnes som Udspringer. Jeg tror, at Mindretallet i ikke ringere Grad end Flertallet sætter Jernbaneanlægenes Betydning for Landets Udvikling i det Hele overmaade høit, og jeg vilde kun ønske, at vi snart maatte komme til at gaa videre med Jernbaneanlæg — for ikke at tale om Havneanlæg, til hvilke der utvivlsomt er Trang, især paa Sjællands Vestkyst, ikke alene til mindre Fisserihavne, men ogsaa til en større Havn. Naar den ærede Ordfører for Flertallet mente, at der ikke var negtet Bevilling til Noget, som kunde siges at være nødvendigt for Landbruget og andre saadanne Ting, saa vil jeg dertil sige: det er jo altid en Skønssag, hvad man anser for at være nødvendigt. Det forekommer rigtignok mig, at Landbruget staar i en saadan Krisis for Dieblirket, at der maaste nok var Trang til at gjøre lidt Mere, ja, maaste meget Mere, end det, vi hidtil have gjort. Maaste stille Udsigterne sig heller ikke saa godt for Fremtiden, saa det er ikke sikkert, at vi ere ved Enden af denne uheldige Periode. Hvorvidt man mener, at 1 Million Kroners Fremgang aarlig eller Noget over — nu fraser jeg fra Jernbanerne — er tilfredsstillende, er jo naturligvis noget relativt, og Mindretallet finder den da mindre tilfredsstillende, henset til den Stilstand, hvori vi have befundet os med Hensyn til Reformer, Byggeforetagender o. s. v., og henset til, at Krigsskatten fra 64 endnu vedvarer. Naar den ærede Ordfører for Flertallet nævnedes, at det heller ikke maatte glemmes, at Statsgjældens Rente

var blevet mindre, saa ligger det jo i Tilsvarende forholdene, og det kan jo ikke betegnes som en Forøgelse af Aktivmassen. Desuden vil jeg ogsaa til ret Forstaaelse heraf bede Flertallets ærede Ordfører erindre, at han ogsaa burde medtage det, at Forbruget af Aktiver i Virkeligheden er større. Det hedder ogsaa udtrykkelig Side 27 i det gule Hefte, som jeg her holder i min Haand, at til en ret Forstaaelse af dette Resultat — det finantsielle Resultat, som Mindretallet herefter har anført i sin Betænkning — maa det endnu tilføies, at Forbruget af Aktiver i Virkeligheden har været over 11 Millioner Kr. større end efter Opgjørelsen, idet der er solgt forskellige Statsejendomme, som først efterhaanden ere opførte, medens de tidligere aldeles ikke vare ansatte til Værdi. Den anden Side, som ogsaa maa tages i Betragtning, er den af den ærede Ordfører berørte, at Gjældens Forrentning er bleven mindre. Vil man have denne Side frem, maa man ogsaa have den anden Side frem, og, som jeg nævnte før, kan den Omstændighed, at Renten er bleven mindre, ikke i almindelig Forstand betragtes som en Fremgang, ligesom vi jo heller ikke maa glemme, at Pengenes Værdi har forandret sig. Der har altsaa, som fremhævet, været et Forbrug af 11—12 Millioner Kr. af Aktiver mere, og det gør altsaa Balancen endnu daarligere. Hvad Forsvarsvesenet angaar, har jeg ikke Lyst til nu igjen at komme ind paa en Debat herom med den ærede Ordfører. Udgifterne til Gendarmerne har jeg unægtelig henregnet til Forsvarsudgifterne, belært af de Herrer, som have fortalt, at de vare udmærkede at benytte til Statens Forsvar udbetalt, og det skulde man ogsaa tro var Tilfældet. Pensionerne mener jeg med fuld Ret at kunne medtage. Da den ærede Ordfører ikke har nævnt, hvori min Feil paa dette Punkt skulde ligge, saa kan jeg selvfølgelig ikke modbevise ham. Jeg vilde gjerne have at vide, hvorfra Talsfeilen skulde stamme, naar han mener, at det ikke var rigtigt, at jeg havde angivet 23 Millioner.

Finantsministeren (Strup): Jeg tror rigtignok, at det vilde vække nogen Forundring hos Fremmede, naar de hørte en saadan Betragtning som den, at naar man i en længere Tidsperiode foruden at udføre mange nyttige og kostbare Arbejder har kunnet forøge Statsformuen med 22 Millioner Kr., betegnes det som en ugunstig finantsiel Tilstand. Jeg tror, at det vilde vække Fremmedes store Forundring, der hørte noget Saadant; andre Steder pleier man at være ganske tilfreds, naar man kan faae begge